

- a) nie zostało założone i urządzone w okresie czasu wskazanym w zezwoleniu,
- b) zostało wybudowane i uruchomione wbrew warunkom przewidzianym w obowiązujących przepisach,
- c) jest użytkowane w sposób niezgodny z postanowieniami rozporządzenia niniejszego.

§ 64. W przypadkach naruszenia postanowień rozporządzenia niniejszego przez osoby lub instytucje, korzystające stale z lotnisk użytku publicznego i urządzeń pomocniczych lotniskowych, Ministerstwo Komunikacji jest uprawnione:

- a) na lotniskach państwowych — zabronić tym osobom lub instytucjom korzystania z danego lotniska państwowego czasowo lub stale,
- b) na lotniskach prywatnych — żądać od właściciela lub użytkownika lotniska by zakazał tym osobom lub instytucjom korzystania z takiego lotniska czasowo lub stale.

§ 65. Sankcje przewidziane w §§ 63 i 64 będą stosowane niezależnie od postanowień, przewidzianych w art. 72 punkty 1) i 2), art. 73 punkt 1) oraz art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294).

§ 66. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po dniu ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą:

- a) rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1928 r. o trybie postępowania administracyjnego w przedmiocie umieszczania przyrządów i znaków sygnalizacyjnych dla potrzeb żeglugi powietrznej na nieruchomości własności publicznej i prywatnej (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 7),
- b) rozporządzenie Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 maja 1929 r. o przypadkach, w których statki powietrzne mogą korzystać z lotnisk, hangarów, urządzeń lotniskowych i materiałów pędnych oraz z pomocy odnośnego personelu lotniczego, jako też o sposobie wynagrodzenia za to korzystanie (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 461),
- c) rozdział II rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wojskowych z dnia 25 kwietnia 1929 r. o szlakach powietrznych, wyznaczonych do lotu ponad obszarem państwa, oraz o lotniskach otwartych dla żeglugi powietrznej zagranicznej i krajowej (Monitor Polski Nr. 220, poz. 514).

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

143.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU
ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 26 lutego 1934 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 6 lutego 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 7 § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 lutego 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 62) otrzymuje brzmienie następujące:

od 100 kg

- „7) stal szlachetna i wyroby z niej:
- a) stopowa o wytrzymałości powyżej 55 kg/mm² o składnikach wymienionych w poz. 931 taryfy celnej przywózowej, również węglista i manganowa o zawartości węgla chociażby poniżej 0,65% lub manganu poniżej 6%, lecz o wytrzymałości powyżej 70 kg/mm², — we wlewkach surowych i podwalcowanych, w ryglach, prętach, kręgach, profilach, blachach i taśmach; odlewy oraz wyroby kute, tłoczone i wyciskane ze wszelkiej stali o wytrzymałości powyżej 70 kg/mm² zł 9.—
- b) węglista i manganowa o zawartości węgla poniżej 0,65% lub manganu poniżej 6%, lecz o wytrzymałości powyżej 55 do 70 kg/mm², — we wlewkach surowych i podwalcowanych, w ryglach, prętach, kręgach, profilach, blachach i taśmach; odlewy oraz wyroby kute, tłoczone i wyciskane ze wszelkiej stali o wytrzymałości powyżej 55 do 70 kg/mm² „ 6.—”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski